

В очікуванні Митного кодексу

Податкові аспекти та інші питання взаємодії з митними органами

7 Статус платника податку на додану вартість в юридичному бізнесі

Про деякі аспекти оподаткування ПДВ операцій з постачання юридичних послуг

8

10 найбільш принципових змін у виконавчому провадженні

Олег КАЧМАР
Провідний юрист ЮФ «Василь Кісіль і Партнери»

Прийняття Верховною Радою України 04.11.2010 р. Законом № 2677-VI внесено ряд змін до законодавчих актів України з метою вдосконалення процедури примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), зокрема Закон України «Про виконавче провадження» викладено в новій редакції.

Нова редакція Закону наділяє державного виконавця додатковими правами та повноваженнями, визначає, з якого моменту та за яких умов державний виконавець вправі розпочати примусове виконання рішення, розширює склад учасників виконавчого провадження, по-новому регламентує обсяг прав та обов'язків учасників виконавчого провадження, в окремих випадках розширює, а в інших – звужує перелік підстав для вчинення державним виконавцем тих чи інших процесуальних дій (зупинення, відновлення виконавчого провадження), визначає хто, з яких підстав та за яких умов може зняти арешт з майна боржника тощо.

Безумовно, усі зміни варті уваги і потребують детального аналізу та обговорення. Разом з тим, найбільш суттєвими (принциповими) змінами, на які потрібно звернути увагу в першу чергу, на мою думку, є наведені нижче.

По-перше, новою редакцією Закону передбачено надання державному виконавцю безпосереднього доступу до баз даних і реєстрів, у тому числі електронних, що містять інформацію про боржників, їхнє майно та кошти (ч. 2 ст. 4), що дає державному виконавцеві можливість оперативно та, головне, самостійно отримати необхідну йому інформацію щодо боржника.

Продовження на стор. 10 >>

Ринок дробиться та омолоджується

Реформаторські тенденції юридичних послуг

Кожен рік юридичний бізнес відкриває свої нові секрети на форумі «Розвиток ринку юридичних послуг в Україні – 2011»

Христина ВЕНГРИНЯК
«Юридична газета»

Хто краще може розказати про всі новини ринку

юридичних послуг, як не самі юристи. Саме вони завжди в курсі того, що відбувається не лише на вітчизняному юридичному ринку, а й на

іноземних його аналогах. Нещодавно у нас з'явилась нагода почути останні новини з цього приводу від правників. 25 лютого цього

року відбувся VII щорічний юридичний форум «Розвиток ринку юридичних послуг в Україні – 2011».

Відкриваючи форум,

ТЕМА НОМЕРА

Авторгов: Андрій Качмар
Белкін: Олег Леонід
Коршун: Андрій

ВИКОНАВЧЕ

ПРОВАДЖЕННЯ

деталі на 10-13 стор.

керуючий партнер АО «ЮФ «Василь Кісіль і Партнери» Олег Макаров зазначив, що кожен рік розкриваються все більш цікаві секрети юридичного бізнесу. Насправді, все навколо не стоїть на місці і постійно змінюється. Не є винятком у цьому і юридичний бізнес, на який постійно впливають зовнішні фактори, такі як політика влади, стан економіки держави тощо. Треба сказати, що на щорічному форумі піднімалося багато доволі філософських тем. Проте й не забували про актуальні питання юридичного бізнесу.

ТЕНДЕНЦІЯ РИНКУ

Тенденції ринку. Про нове на ринку юридичних послуг доповідав керуючий партнер ЮФ «Спенсер і Кауфманн» Валентин Загаря.

Продовження на стор. 4 >>

СУДОВА ПРАКТИКА

Дороге правосуддя?

Проект Закону «Про судовий збір»

Станіслав ЛОБКО
Юрист ЮФ «Рибін та Партнери»

Прийняття в Україні закону про судовий збір передбачалося ще прийняттям у 2005 році Цивільним процесуальним кодексом та Кодексом адміністративного судочинства. Разом з тим, з певних причин даний закон відсутній вже шостий рік, внаслідок чого юридичний світ змушений користуватися чинним на сьогодні Декретом Кабінету Міністрів України «Про державне мито», котрий, з одного боку, прийнятний органом виконавчої, а не законодавчої влади, а з іншого – істотно застарів

та обмежує судову владу у фінансуванні, не встановлюючи судового збору за певні процесуальні дії суду, які, за вказаними вище кодексами, повинні оплачуватися. На сьогодні в Комітеті Верховної Ради з питань правосуддя здійснюється розгляд проекту Закону України «Про судовий збір» (№ 7530), що поданий народними депутатами Мірошниченком, Пилипенком та Писаренком. За даними офіційного веб-порталу судової влади (<http://court.gov.ua>), зазначений проект комітетом підтриманий. Відтак, дещо випереджаючи події, пропонуємо поглянути розглянути

основні його положення, які у випадку прийняття Верховною Радою можуть привнести істотні зміни у діяльність судових юристів.

НМДГ ч. МІНІМАЛЬНА ЗАРПЛАТА

Серед новел зазначеного проекту необхідно звернути особливу увагу на те, що віднині прив'язка «твердих» розмірів судового збору буде здійснюватися не до неоподаткованого мінімуму доходів громадян (17 гривень), а до мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня поточного року (941 гривень на сьогодні).

Продовження на стор. 16 >>

НОТАРІАТ

Екскурс планетою під назвою Нотаріат

Прогулянка історією та картою світу

Наталія ШНИР

Для «Юридичної газети»

«...Є у ньому щось від священника і від судді, від чиновника і від адвоката...»
Оноре де Бальзак

На одній з вулиць Будапешта між дерев стоїть самотній пам'ятник, який зображує монаха, одягненого в середньовічний одяг, що сидить в просторому кріслі з книгою в лівій руці та пером у правій. Це темна постать з похилою головою в капюшоні. Дана скульптура – пам'ятник

нотаріусу угорського короля XII століття. За однією версією – його називають пам'ятником невідомому нотаріусу, за іншою ж – Анонім – це ім'я цього давнього юриста (знову ж таки, за легендою, він нібито, бажаючи бути невідомим, ходив завжди в капюшоні і з похилою головою, за що його і прозвали Анонімом, тобто таким, що не має імені). Та найцікавішим у ньому є те, що на фоні скульптури єдинаю яскравою плямою виділяється перо, яке він тримає в руці.

Продовження на стор. 22 >>

У НОМЕРІ

17 Вимоги до оформлення арбітражної угоди

Особливості укладання шляхом обміну листами, повідомленнями телетайпом, телеграфом тощо

21 Державна соціальна допомога особам, які не мають права на пенсію

Порядок призначення

27

ТОП-10 красунь юридичного бізнесу

Гармонія краси та успішності

Працевлаштування іноземців в Україні

Договір між іноземною та українською компаніями як підстава отримання дозволу на використання праці іноземця

Ярослав ШКВОРЕЦЬ
Олена КОРШИКОВА
Юристи ЮФ Ukrainian Legal Group

У даній статті ми розглянемо деякі особливості отримання дозволу на використання праці іноземця (далі – Дозвіл на працевлаштування) у рамках зовнішньоекономічного договору між іноземною та українською компаніями на виконання певного обсягу робіт або про надання послуг.

ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ ІНОЗЕМНОЇ РОБОЧОЇ СИЛИ В УКРАЇНІ

Використання іноземної робочої сили на ринку України обмежено. Законодавець у Законі України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» та Законі України «Про зайнятість населення» передбачив необхідність одержання дозволів на працевлаштування, а також закріпив відповідальність за порушення цих положень у Кодексі України про адміністративні правопорушення.

Категорія іноземних громадян, які можуть працювати в Україні без отримання дозволів, обмежена. До цієї категорії належать іноземці, найняті інвестором у межах і за посадами, визначеними угодою про розподіл продукції; іноземці, що постійно проживають на території України та отримали посвідку на постійне місце проживання; іноземці, що отримали статус біженця. Крім того, **чинним законодавством України не передбачено одержання дозволу на працевлаштування іноземними підприємцями, фізичними особами, а також іноземцями, які оформили свої повноваження з роботодавцями на основі цивільно-правових угод (договорів).**

Також не потребує дозволу на працевлаштування робота іноземців у представництвах нерезидентів, але за умов додержання наступних умов. Відповідно до роз'яснень Державного центру зайнятості іноземні співробітники представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності мають право працювати без отримання дозволу на працевлаштування у центрі зайнятості, якщо представництво нерезидента зареєстровано в установленому порядку Міністерством економіки України, з отриманням Свідоцтва про реєстрацію, у якому зазначається необхідність іноземних співробітників представництва. Порядок реєстрації представ-

ництв нерезидентів регулюється «Інструкцією про порядок реєстрації представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності в Україні», затвердженою наказом Міністерства зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України від 18 січня 1996 р. № 30 (у редакції наказу Міністерства економіки України від 15 червня 2007 р. № 179). Співробітникам представництв видаються спеціальні службові картки, в порядку, визначеному Наказом Міністерства економіки України від 15 червня 2007 р. № 179. При цьому, такі іноземні співробітники представництва мають право працювати без дозволу на працевлаштування тільки в представництві, яке отримало на них службові картки як на своїх співробітників. Якщо такі іноземці мають намір укласти трудовий договір з іншим підприємством незалежно від форми власності і господарювання або іноземним суб'єктом господарської діяльності, що діють на території України, то їм необхідно отримати дозвіл на працевлаштування в Україні на загальних умовах.

Усі інші випадки, крім вищезазначених, потребують отримання дозволу на працевлаштування. Порядок видачі, продовження терміну дії та анулювання дозволів на працевлаштування затверджений Постановою КМУ №322 від 8 квітня 2009р.. Порядок також передбачає відповідальність за використання праці іноземців без дозволу на працевлаштування. На практиці найбільш поширеним шляхом отримання дозволів є його отримання в рамках трудових договорів (контрактів) між іноземцем та підприємством резидентом України.

ВИДАЧА ДОЗВОЛІВ НА ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ НА ПІДСТАВІ ДОГОВОРУ МІЖ УКРАЇНСЬКИМ ТА ІНОЗЕМНИМ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Однією з підстав для видачі дозволів на працевлаштування іноземців, передбачених Порядком, але менш застосовуваний на практиці, є договір (контракт), укладений між українським та іноземним суб'єктами господарювання на використання праці іноземця, спрямованого іноземними суб'єктами господарювання в Україні для виконання певного обсягу робіт або надання послуг.

У цьому випадку не потрібно ні обритувати необхідність найму іноземця і подавати відповідний документ, ні укладати тру-

Використання іноземної робочої сили на ринку України обмежено

довий контракт між роботодавцем та іноземцем. Інші документи – ті самі, що подаються для одержання дозволу на працевлаштування на українському підприємстві в загальному порядку, однак, існують нюанси у заповненні заяви на одержання дозволу на працевлаштування і довідки про відсутність на робочому місці доступу до державної таємниці.

У нашому випадку ключовим документом є зовнішньоекономічний договір (контракт) між двома суб'єктами господарювання.

Загальні вимоги до договору (контракту) визначені Господарськими, Цивільними кодексами, Законом України «Про зовнішньоекономічну діяльність», а також Наказом Мінекономіки «Про затвердження Положення про форму зовнішньоекономічних договорів (контрактів)» № 201 від 6 вересня 2001 року.

Хоча на рівні нормативно-правових актів не існує специфічних вимог до змісту таких контрактів у частині використання праці іноземців, існує певна практика (принаймні, у Київській та Хмельницькій областях) по працевлаштуванню іноземців на підставі такого договору (контракту). Так, договір (контракт) повинен містити положення, що дозволяють членом комісії, що приймає рішення про видачу дозволу на працевлаштування, зробити висновок про те, що права іноземців не будуть обмежені, що в договорі (контракті) будуть передбачені гарантії виконання українською стороною своїх обов'язків по прийому іноземців в Україні.

Виходячи з нашої практики, у договорі (контракті) повинні бути зазначені і спеціально обумовлені:

направлені на українське підприємство;

- на які посади вони направляються (так, наприклад, за договором про надання консультантських послуг – це консультанти (код згідно з Класифікатором професій ДК 003:2010 – 2419.2);
- вказівка сторони, що несе витрати на оплату праці фахівців – приблизно, виконавець за договором (іноземна компанія).

Замовник (українська компанія) повинен взяти на себе зобов'язання:

- одержати дозволу на працевлаштування іноземців;
- забезпечити за свій рахунок належні умови перебування та проживання на території України для фахівців, направлених виконавцем, на яких отриманий дозвіл на працевлаштування іноземця.

Виконавець (іноземна компанія) повинен взяти на себе зобов'язання із забезпечення своєчасного прибуття своїх фахівців з відповідними документами, що підтверджують їхній кваліфікаційний рівень.

- Також повинні бути врегульовані відповідні права сторін:
- право Виконавця вимагати від Замовника виконання його зобов'язань з утримання фахівців;
- право Замовника вимагати від Виконавця своєчасного направлення фахівців і надання їх документів.

Бажано також у договорі врегулювати питання стосовно перебування і проживання на території України іноземних фахівців у випадку недотримання сторонами умов договору, а також повернення фахівців у випадку розірвання договору (контракту).

На закінчення ми хотіли би перелічити переваги й вказати на недоліки працевлаштування іноземців за даною процедурою.

Ми бачимо наступні переваги: а) іноземній компанії немає необхідності засновувати в Україні юридичну особу/представництво для одержання можливості довгострокового перебування іноземців на території України для виконання робіт/надання послуг;

б) іноземець перебуває в трудових відносинах з іноземною компанією – немає необхідності укладати трудовий договір з українською компанією, підкорятися вимогам українського трудового законодавства, що менш гнучке ніж, приміром, європейське.

У той же час, слід зазначити такі недоліки:

а) одержання дозволів по даній підставі не отримало великого поширення і може бути складним у практичному застосуванні, у т.ч. у зв'язку з відсутністю практики у посадових осіб центрів зайнятості;

б) не кожне українське підприємство – контрагент іноземного – погодиться взяти на себе зобов'язання по одержанню дозволів на працевлаштування іноземців і забезпеченню їхнього перебування на території України. При цьому, формально, керівництво українського підприємства не має прямого впливу на таких іноземців у зв'язку з тим, що такі співробітники перебувають у трудових або контрактних відносинах з іноземним підприємством, а також не є сторонами договору про співробітництво між українським та іноземним підприємствами.

ВСУКРАЇНСЬКЕ ШОТТИЖНЕВЕ ПРОФЕСІЙНЕ ЮРИДИЧНЕ ВИДАННЯ

Юридична Газета Multimedia

www.yur-gazeta.com

Увага!

Всукраїнське щотижневий інформаційно-аналітичне видання «Юридична газета» шукає авторів-фрілансерів. Якщо Ви маєте здібності до написання фахових статей з галузевого економічного огляду у правовому аспекті, з юридичної аналітики та резонансних судових справ, кваліфіковано здійснюєте огляд різних сфер юридичної практики або цікаво пишете про події у світі юридичного бізнесу – запрошуємо Вас до співпраці з нами на платній основі.

За детальною інформацією звертайтесь за тел.: (067) 406-82-91, або за електронною адресою: sachenko@yur-gazeta.com

Сподіваємося на плідну співпрацю з Вами!

Юридична Газета щотижневий професійний юридичний журнал

«Юридична Газета» – це щотижневий професійний юридичний журнал, який надає актуальну інформацію про нові тенденції в юридичній практиці та економіці.

Стратегія розвитку юридичних фірм

Теперешній процес глобалізації вимагає нових підходів до ведення бізнесу.

Контакти редакції:
01135, м. Київ
вул. Златоустівська, 2/4
2 поверх, офіс 25